

Bolesti a radosti svätého Jozefa

Sedem nediel' svätého Jozefa je zvyk v Cirkvi, ktorý slúži ako príprava na sviatok 19. marca. Meditácia o „bolestiach a radostiach svätého Jozefa“ nám pomáha lepšie spoznať svätého patriarchu a zapamätať si, že aj on čelil radostiam a ťažkostiam.

07.02.2021

Podľa starodávneho zvyku sa Cirkev pripravuje na sviatok svätého Jozefa 19. marca, pričom sedem nediel' pred týmto sviatkom venuje Svätému

patriarchovi na pamiatku hlavných radostí a bolestí v živote svätého Jozefa.

Konkrétne to bol pápež Gregor XVI., ktorý rozšíril pobožnosť siedmich nediel svätého Jozefa a udelil veľa odpustkov; ďalej pápež Pius IX. dal tejto zbožnosti trvalý význam s túžbou utiekať sa ku svätému Jozefovi, aby zmiernil vtedajšiu nepriaznivú situáciu univerzálnej Cirkvi.

Sedem bolestí a sedem radostí svätého Jozefa

Prvá bolesť: Jeho matka Mária bola zasnúbená s Jozefom. Ale skôr, ako by boli začali spolu bývať, ukázalo sa, že počala z Ducha Svätého. (Mt 1,18)

Prvá radosť: Ako uvažoval prepustiť Máriu, zjavil sa mu vo sne Pánov anjel a povedal: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo,

je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš.“ (Mt 1,20-21)

Druhá bolesť: Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali. (Jn 1,11)

Druhá radosť: Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jasliach. (Lk 2,16)

Tretia bolesť: Po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky. (Lk 2,21)

Tretia radosť: Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“ (Mt 1,21)

Štvrtá bolesť: Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc. (Lk 2,34-35)

Štvrtá radosť: Lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov. (Lk 2,30-31)

Piata bolesť: Po ich odchode sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil. (Mt 2,13)

Piata radosť: Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna.“ (Mt 2,15)

Šiesta bolesť: On vstal, vzal dieťa i jeho matku a vrátil sa do izraelskej krajiny. Ale keď sa dopyčul, že v Judei kraľuje Archelaus namiesto svojho otca Herodesa, bál sa ta ísť. (Mt 2,21-22)

Šiesta radosť: Usadil sa v meste, ktoré sa volá Nazaret, aby sa splnilo, čo predpovedali proroci: „Budú ho volať Nazaretský.“ (Mt 2,23)

Siedma bolesť: Hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli a vrátili sa teda do Jeruzalema. (Lk 2,44-45)

Siedma radosť: o troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. (Lk 2,46)

Ako si svätého Jozefa predstavoval svätý Josemaría?

„Predstavujem si svätého Jozefa ako mladého, silného, možno o niekoľko rokov staršieho než Panna Mária, ale v plnom rozkvetu veku a životnej energie. Vieme, že Jozef nebol boháč. Bol pracujúci človek, ako milióny iných ľudí na celom svete; vykonával fyzicky náročné a skromné zamestnanie, ktoré si pre seba vybral

aj Boh, keď prijal naše telo a rozhodol sa vyše tridsať rokov žiť ako jeden z nás.

Sväté písmo hovorí, že Jozef bol remeselník. Niektorí cirkevní otcovia dodávajú, že bol tesár. Z evanjeliových rozprávání vystupuje Jozef ako veľká osobnosť: ani na chvíľu sa nám nejaví zakríknutý alebo ustráchaný zoči-voči životu. Práve naopak, dokáže čeliť problémom, poradiť si v ťažkých situáciách, a zodpovedne a s iniciatívou vziať na seba zverenú úlohu.“ (sv. Josemaría Escrivá, *Íst' s Kristom*, bod 40)
